

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.186/2018/5/I.

A Győri Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Jarovinszkij Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen birtokállapot helyreállítása iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2018. április 10. napján kelt, 20.G.40.069/2015/138. számú részítéletével szemben az alperes részéről 151. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú részítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül leletezés terhe mellett rójon le további 1.392.000. (Egymillió - háromszázkilencvenkettőezer) Ft fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 469.900. (Négyszázhatvankilencezer - kilencszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes jogelődjét, a ... Rt-t a ... Állami Vállalat 1988. november 1-én alapította. Az alapító az összesített apportlista szerint, 869.530.000.Ft értékben gépeket, berendezéseket, járműveket; 14.413.000.Ft értékben befejezetlen beruházásokat; 400.522.000.Ft értékben vásárolt készleteket; 74.694.000.Ft értékben saját készleteket; 16.741.000.Ft értékben munkavállalói tartozásokat; 1.000.000.Ft értékben részvényeket - összesen 1.377.300.000.Ft értékű apportot bocsátott rendelkezésre az alapításkor. Az alapítás napján 1988. november 1-én az alapító mint bérbeadó és a felperes jogelődje mint bérlő között 1993. december 31. napjáig terjedő időre *bérleti szerződés* is létrejött. A bérleti szerződéssel a szerződés mellékletében felsorolt, az alapító tulajdonában álló, összesen 1.617.200.000.Ft értékű ingatlan, 639.200.000.Ft értékű gépet és berendezést, a 2.600.000.Ft értékű ...-... üdülőt is bérbe vette a felperes. A bérleti szerződés 2. pontjában rögzítették - egyebek mellett - hogy a bérlet lejártá után a gépek és a berendezések térítés nélkül a felperes tulajdonába kerülnek. Ugyanakkor az Állami Vagyonügynökség (ÁVÜ) az 1993. július 28-án kelt határozatával rendelkezett - egyebek mellett - az 1988. november 1. napján kelt bérleti szerződésben megjelölt, 890.639.000.Ft összértékű ingatlan, gép, berendezés; a ... alapító vagyonába tartozó 797.850.000.Ft össznévértékű ... Rt. részvény 1993. december 31-i hatállyal elvonásáról. 1994. márciusában, 1994. januári hatállyal az ÁVÜ az elvont ingatlanok, gépek és berendezések használatára a felperesi jogelőddel újabb bérleti szerződést kötött azzal, hogy annak időtartama abban a hónapban lejár, amikor az ÁVÜ az általa elvont felperesi részvényeket, illetve a bérlet tárgyait privatizációs eljárásban értékesíti. 1993. december 30-án a ... Állami Vállalat, valamint a ... Rt. felek között írásban szerződés jött létre, amely szerint a ... Rt. tulajdonába kerül a technológiai sor részét képező I. és II. klinker forgókemence „0 forint nettó értéken”, külön ellenérték, térítés nélkül. Az alperes jogelődei 1994. tavaszán tett ajánlata alapján az ÁVÜ mint eladó és az alperes jogelődei mint vevő között 1994. augusztus 8-án adásvételi szerződés jött létre a ... Rt. (... Rt.) jegyzett tőkéje 44,94%-át megtestesítő részvényeire, a ... Rt. által bérbevett és a szerződés 3., illetve

4. számú mellékletében megjelölt 876.000.000.Ft könyv szerinti értékű gépre, berendezésre és ingatlanokra.

A felperesi jogelőd ... Rt. bérleti jogviszonya a ... területét képező ingatlanokra 1994. augusztus 31. napján - a bérleti szerződésben foglalt bontó feltétel bekövetkeztével - megszűnt és azt a felperes jogelődje 2004. július 10. napjáig jóhiszemű jogalap nélküli birtokosként tartotta birtokban, amikor a privatizációs vevő alperes azokat tőle visszakövetelte.

A ... Rt. jogutódja, a ... Zrt. 2013. november 29-i hatállyal olvadt be a felperesi gazdasági társaságba.

Az alperes 2014. április 8-án önhatalmúan elfoglalta a ... szám alatti cementgyár területét, majd 2014. április 19. napján a Cement- és Mészgyár működéséhez szükséges kőbánya, agyagbánya ingatlanait, illetve a ...-... kőbányát a cement- és mészgyárral összekötő távolsági szalagpálya alatt elhelyezkedő ingatlanokat is.

A felperes a törvényszékhez a 9.G.40.044/2014. szám alatt benyújtott módosított keresetében a keresetlevele mellékleteként csatolt apportlistában (F/6) és eszközlistában (F/17) részletesen felsorolt, a ... ingatlanain található ingóságok kiadására kérte kötelezni az alperest. Azzal érvelt, hogy az alperes által elfoglalt cement- és mészgyár ingatlanain olyan gépek, berendezések és eszközök találhatóak, amelyek tulajdonjogát jogelődje, a ... Rt. alapításakor apportálással szereztek meg (az apportlista tárgyai); illetve a mész- és cementgyártás során szükséges, a saját számviteli eszköznyilvántartásában szereplő központi raktár raktárkészlete és tárgyi eszköz készlete részei. Kereseti követelése jogcímeiként a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. év V. törvény (Ptk.) 5:36.§ (1) bekezdését jelölte meg.

A Fővárosi Törvényszék előtt ugyanezen felek között szintén per van folyamatban. Az előbb a G.41.914/2014. szám alatt, majd a G.40.399/2016. szám alatt folyamatban lévő perben módosított viszontkeresetében az alperes a kereset F/11 szám alatti mellékletében felsorolt apportlista tárgyai (melyek alkotórészei és tartozékai a 3. és 4. számú mellékletben felsorolt eszközöknek) és a .../2. hrsz-ú ingatlanon található két klinker-kemence kiadására kérte kötelezni a felperest. Ahogy 2014. áprilisában az alperes a kiadni kért dolgok birtokába került, keresetét a perköltségre szállította le. Az elsőfokú bíróság az előzményi perben (9.G.40.044/2014.) foganatosított megkeresésére a Fővárosi Törvényszék arról tájékoztatta a bíróságot, hogy jelenleg érdemben vizsgálja az alperes apportlista tételeire és a két klinker-kemencére tulajdonjog jogcímén előterjesztett, perköltségre leszállított birtokbaadási viszontkeresetét, valamint ugyanezen tételekre vonatkozó használati díj iránt előterjesztett viszontkeresetét.

A törvényszék a 2014. október 28. napján kelt 9.G.40.044/2014/26/I. alatti végzésével a pert a Pp.157.§ a/ pontja és 130.§ (1) bekezdés d/ pontja alapján megszüntette az F/6 szám alatti apportlistában szereplő dolgok, illetve a klinker-kemencék esetében. A végzést a Győri Ítéltábla a Gpkf.IV.26.054/2014/2. szám alatti, 2015. január 5. napján kelt végzésével helybenhagyta. Határozata indokolásában hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő alapperben az alperes - az időközbeni birtokba kerülése miatt - a viszontkeresetét ugyan a perköltségre leszállította, ez a nyilatkozata azonban nyomatékosan tartalmazza azt is, hogy a perköltség igényét azért tartja fenn, mert a felperes az ingatlanokat és eszközöket az alperest illető tulajdonjog alapján köteles kiadni a Ptk. 193. § (1) bekezdése szerint. Ez a nyilatkozat pedig csak akként értelmezhető, hogy az alperes a tulajdonjogára alapítottn kezdeményezett birtokper

jogalapjára vonatkozó döntéshozatal iránti kérelmét továbbra is fenntartotta, annak elismerése mellett, hogy az időközbeni birtokba lépése miatt a tényleges birtokbaadás iránti kérelme okafogyottá vált. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2015. június 17. napján kelt Pfv.I.20.482/2015/5. szám alatti végzésével a jogerős végzést hatályában fenntartotta.

A törvényszék a 2015. február 5. napján kelt 9.G.40.044/2014/55. szám alatti ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú ítéletet a Győri Ítéltábla a 2015. június 3. napján kelt Gf.II.20.063/2015/6/I. számú ítéletével helybenhagyta. A felülvizsgálati eljárás során eljáró Kúria a 2015. november 18. napján kelt Pfv.I.21.459/2015/5. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Határozata indokolásában a Kúria megállapította, hogy a perben a felperest terheli annak minden kétséget kizáró bizonyítása, hogy az elektronikus számviteli nyilvántartása tartalma az eredetivel mindenben megegyezik. A perben bizonyítást kell lefolytatni és a bíróságnak állást kell foglalnia abban, hogy a felperes által F / 17 szám alatt csatolt eszközlista, valamint a "Lista 1" és "Lista 2" elnevezésű eszközlista megfelel-e a felperes hivatalos elektronikus eszköznyilvántartása kinyomtatott változatának. Amennyiben igen, az mint magánokirat a Pp. 166. § (1) bekezdése és 196. § (1) alapján ellenkező bizonyításig bizonyítékként elfogadható, mint a gazdálkodó szervezet által üzleti körében kiállított okirat figyelemmel a Pp. 196. § (2) bekezdésében foglaltakra. Ettől függően az alperest terheli annak igazolása, hogy az eszköznyilvántartásban felsorolt ingók birtoklására jogcímmel rendelkezik. A megismételt eljárásban az ítéltábla a 2016. március 2. napján kelt Gf.II.20.007/2016/6/I. számú végzésével - a Kúria által előírt bizonyítás lefolytatására - az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasította.

* * *

A felperes a 2014. évben előterjesztett keresetével túlnyomórészt megegyező tények előadása alapján 2015. október 27-én újabb keresetet terjesztett elő az alperessel szemben, melyben a Ptk.5:5.§ (1)-(2) bekezdése és az 5:7.§ (1)-(2) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy a keresetében tételesen felsorolt, a cement- és mészgár ingatlanain volt ingóságok birtokbavételével az alperes a sérelmére birtokháborítást követett el. Kérte egyben az alperest az eredeti birtokállapot helyreállítására kötelezni úgy, hogy adja ki a felsorolt ingóságokat. Az így megindult 9.G.40.069/2015. számú perhez a törvényszék a kúriai hatályon kívül helyező végzés folytán megismételt, tulajdoni kereset (Ptk.5:36.§ (1) bekezdése) alapján indult 9.G.40.014/2016. szám alatti pert egyesítette. A törvényszék a 2017. február 14. napján kelt G.40.069/2015/79. szám alatti végzésével a G.40.014/2016. szám alatt újra indult pert a G.40.069/2015. szám alatti perhez egyesítő végzését „hatályon kívül helyezte”. A folytatódó elsőfokú eljárásban a felperes elsődlegesen a Ptk. 5:7. §-a (1), (2) bekezdései alapján a "tényleges birtokállapotra" alapított keresetét kérte elbírálni, míg másodlagosan a tulajdonjogra alapított (Ptk. 5: 36. § (1) bekezdés) keresetét.

Az alperes *ellenkérelmében* a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy az 1994. augusztus 8. napján kelt privatizációs szerződéssel az alperes nemcsak ingatlanokat, hanem az adásvételi szerződés 3., 4. mellékletében felsorolt eszközöket (gépeket, berendezéseket) is megvásárolta. Álláspontja szerint a felperesnek kell bizonyítania, hogy a keresete mellékletében megjelölt vagyontárgyakat milyen jogcímen szerezte meg, milyen jogcímen lett azok tulajdonosa. Az apportlista (F/6) tárgyai esetében a per megszüntetését kérte perfüggőségre hivatkozva. Előadta, hogy a Fővárosi Törvényszék előtt a G.41.619/2008. szám alatt folyamatban volt perben viszontkeresetet terjesztett elő a privatizációs szerződés 3., 4. mellékletében meghatározott dolgok birtokba adása, illetve használati díj fizetése

íránt. Így a perfüggőség (Pp.130.§ (1) bekezdés d/ pont) miatt a felperes által indított újabb per bírósága ezekről az ingókról már nem hozhat határozatot. Egyes kiadni kért dolgok, így a klinker-kemencék esetében vitatta, hogy azok ingók lennének, csatolta a Fővárosi Bíróság előtt folyamatban lévő perben kirendelt ... igazságügyi szakértő 2006. május 30-án kelt szakvéleményét álláspontja alátámasztására. Arra hivatkozott, hogy a felperes listáiban szereplő egyes tárgyak alkotórészei, illetve tartozékai (Ptk. 95. § (1) (2) bekezdése) az alperes által megszerzett, a privatizációs szerződés 3., 4. mellékletében szereplő ingatlanoknak, gépeknek és berendezéseknek. Ennek igazolására szakértői bizonyítást indítványozott. Kifejtette, hogy a bíróság a Ptk. 5: 7. § (2) bekezdése alapján petitórius birtokvédelem esetén is a birtokláshoz való jogosultság alapján dönt. A felperes a birtokláshoz való jogosultságként tulajdonjogát jelölte meg, amelynek hiányáról bíróság ítélete tanúskodik. A cementgyár alperesi birtokba vételét megelőzően nem a felperes volt a tárgyak békés birtokosa, hiszen a megbízásából karbantartási, állagmegóvási tevékenységet végző ... Kft., valamint alvállalkozói tartották birtokban a cementgyárat és az ott található eszközöket. Az alperes a felperesi eszközlístán található egyes ingóságok esetében kijelentette, hogy azokat tulajdonosának a tulajdonjog igazolása mellett kiadja. Rámutatott, hogy ezek a vagyontárgyak nemcsak a felperesé, hanem más, a cementgyár területén tevékenységet végző cég tulajdona is lehet. Azt nem állította, hogy a felperes részítélet meghozatala iránti kérelmében (78 szám) megjelölt bármely vagyontárgy tulajdonjogára hivatkozva az alperessel szemben bárki igényt érvényesített volna. A felperes részítélet meghozatala iránti kérelmében megjelölt vagyontárgyak őrzése miatt díjat számított fel, melyet 1.500.000 Ft-ban jelölt meg, azonban viszontkeresetet nem terjesztett elő.

Felperes részítélet meghozatala iránti kérelmében (Pp. 386/H. §) az alperes által kiadhatóként megjelölt ingóságok kiadására kérte kötelezni az alperest. Csatolta ezen ingóságok megvásárlására vonatkozó korabeli számlákat és a számviteli nyilvántartásba bevezetéséről rendelkező állománybavételi bizonylatokat.

Az alperes a részítélet meghozatala iránti kérelem elutasítását kérte. Nem vitatta hogy a kérelemben megjelölt vagyontárgyak birtokában van és azt sem, hogy ő maga a birtoklásra érvényes jogcímmel nem rendelkezik. Azokat a jogos birtokosnak kiadja, addig felelős őrzőként tartja birtokban. Megítélése szerint a felperes által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok nem alkalmasak annak igazolására, hogy az alperes birtokba lépését megelőzően a felperes lett volna vagyontárgyak birtokosa. A részítélet meghozatalának törvényi feltételei nem állnak fenn, a kérelemben megjelölt vagyontárgyak esetében is folyamatban van az igazságügyi informatikai szakértői bizonyítás.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott *részítéletével* kötelezte az alperest hogy "azonnali hatállyal" adja ki a felperesnek az

1. a felperes által 1242. szám alatt nyilvántartott 160 literes hűtőszekrényt,
2. az 1771. szám alatt nyilvántartott Assist ST-51 digitális bútorszéfet,
3. az 1174. szám alatt nyilvántartott páncélszekrényt,
4. a 1772. szám alatt nyilvántartott HP Color LaserJet 2605dn nyomtatót,
5. a 903. szám alatt nyilvántartott W 761 TIP. szem- és arcmosót,
6. a 904. szám alatt nyilvántartott W 761 TIP. szem- és arcmosót,
7. az 1232. szám alatt nyilvántartott szeméttároló (vas)konténert,
8. az 2186. szám alatt nyilvántartott szárítószekrényt,
9. az 2187. szám alatt nyilvántartott 24x24x24 cm tűzterű 1200 C laborkemencét,
10. a 494. szám alatt nyilvántartott BELAZ-29 (1998) dömpert,
11. a 495. szám alatt nyilvántartott VOLVO L 330 C homlokrakodót,
12. az 1519. szám alatt nyilvántartott Bányai KOMATSU HD405-6A tip. dömpert,
13. az 563. szám alatt nyilvántartott HONDA TR 7,5 KW (2000) áramfejlesztőt,

14. az1759. szám alatt nyilvántartott Aprilia SR 50 Street robogót,
15. az1045. szám alatt nyilvántartott falazógépet,
16. az1775. szám alatt nyilvántartott Canon L2000IP lézerfaxot,
17. az 1710. szám alatt nyilvántartott Lion 1460 DP D hibrid hajtású seprőgépet,
18. az1553. szám alatt nyilvántartott Linde H70D dízelüzemű villástargoncát,
19. az 1144. szám alatt nyilvántartott olajváson festményeket (75x100, 45x60, 40x50 cm /3db),
20. az 1965. szám alatt nyilvántartott 4 m³-es kommunális hulladéktároló konténert,
21. az 577. szám alatt nyilvántartott szikramentes szerszámkészletet,
22. az 1500. szám alatt nyilvántartott Mitsubishi FD 35 N típusú dieselüzemű targoncát,
23. az 1761. szám alatt nyilvántartott Aprilia SR 50 Street robogót,
24. az 2274. szám alatt nyilvántartott Genie z324/22 IC tip. önjáró hidr. személyemelőt,
25. az 1760. szám alatt nyilvántartott Aprilia SR 50 Street robogót,
26. az 560. szám alatt nyilvántartott PHILIPS PERLX-3 (1999) gyöngyolvasztó berendezést,
27. a 957. szám alatt nyilvántartott 957 1 tányéros RK 106 UH mosót,
28. az 543. szám alatt nyilvántartott Ph 537 (WTW) PH-mérő mikroprocesszort,
29. az 546. szám alatt nyilvántartott ULTRA X-030 infravörös szárítót,
30. az 548. szám alatt nyilvántartott HELIOS spektrofotométert,
31. az 550. szám alatt nyilvántartott IKA C21 szén pasztillázó prést,
32. az 553. szám alatt nyilvántartott PMA 7200 mérleget,
33. az 558. szám alatt nyilvántartott CARBOLITE, OAF 11/1, 900oC izzító kemencét,
34. a 931. szám alatt nyilvántartott RZR1 8,5 MM szár átmérővel rendelkező pálcás keverőt,
35. az 1059 szám alatt nyilvántartott tip. A 225 LENZ vízdesztilláló készüléket,
36. az 1219. szám alatt nyilvántartott 1219 VICAT-kötési foly. vizsg. készüléket,
37. az 1223. szám alatt nyilvántartott mechanikus 1 csatornás 1,5-10 digitális pipettát,
38. az1224. szám alatt nyilvántartott 10-100 1 CS. biohit pipettát,
39. az1225.szám alatt nyilvántartott 100-1000 1 CS. biohit pipettát,
40. az 1472. szám alatt nyilvántartott mágneses keverőt,
41. az 1481. szám alatt nyilvántartott Heidolph RZR 1 pálcás keverőt,
42. az1482.szám alatt nyilvántartott SELECTA vízfürdőt és fedelet,
43. az1483.szám alatt nyilvántartott /membrános/ MP301Zp vákuumpumpát,
44. az1488. szám alatt nyilvántartott Carbolite magas hőm. izzítókemencét,
45. az 1648. szám alatt nyilvántartott pH 720 Inolab Set PH Mérő készüléket,
46. az 552. szám alatt nyilvántartott Q-1500 D (pc csatolással, 1998) Derivatográfot,
47. az1022. szám alatt nyilvántartott elemanalizátort mintaadagolóval,
48. az1031. szám alatt nyilvántartott IRIS Intrepid II.ICP - OES/+ETV- 4000/ Spectrométert,
49. az 1464. szám alatt nyilvántartott A11 basic IKA malmot,
50. az 1487. szám alatt nyilvántartott MARS 5 mikrohullámú feltáró berendezést,
51. az 589. szám alatt nyilvántartott WOMA nagynyomású tisztító berendezést,
52. az 1621. szám alatt nyilvántartott ... 7,5 tonnás tehergépkocsit,
53. az 1567. szám alatt nyilvántartott VOLVO L90E homlokrakodógépet,
54. az 2277. szám alatt nyilvántartott Comet KE 5.10 kompakt magasnyomású mosót,
55. és az 571. szám alatt nyilvántartott 2 db hőtárolós kályhát, fűtőberendezést.

A részítéletet fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánította.

Határozata indokolásában a részítélet hozatala iránti kérelmet a Pp. 213. § (2) bekezdése és 386/H. § (1) bekezdése alapján vizsgálva kiemelte, hogy ezen törvényi rendelkezések alapján abban az esetben nincs helye a részítélet meghozatalának, ha a részítélettel érintett körben még szükséges további bizonyítás lefolytatása. Az alperes a részítélet iránti kérelemben megjelölt dolgok esetében nem állította, hogy az ingatlanokkal fennálló alkotórészi kapcsolatra bizonyítás lefolytatására lenne szükség. Egyetértett a bíróság az alperessel abban, hogy a szoftverszakértői bizonyítás még folyamatban van. Annak tárgya azonban az, hogy a felperes nyilvántartása alkalmas-e annak bizonyítására, hogy a felperes által megjelölt vagyontárgyak a felperes tulajdonában vannak. Ez a bizonyítás a részítéleti tárgyak esetében szükségtelen, mivel a felperes okiratokkal igazolta, hogy a megjelölt vagyontárgyak a tulajdonába kerültek.

A részítélet meghozatala eljárásjogi feltételeinek fennálltát követően a bíróság a kérelmet érdemben vizsgálta. A Ptk. 5:7. § (1), (2) bekezdése szabályainak alkalmazása során megállapította a törvényszék, hogy az alperes nem jogosult a kérelemmel érintett vagyontárgyak birtoklására és maga sem vitatta, hogy azokat kiadni köteles a jogos birtokos részére. Rámutatott, hogy a birtokvédelem alapja a birtoklás ténye. A birtokos a posszessorius birtokvédelem során nem a dologra vonatkozó jog alapján részesül birtokvédelemben, hanem a birtoklás ténye szerint. Így az eldöntendő kérdés az volt, hogy a felperes tudta-e bizonyítani azt a tényt, hogy az alperes birtokba lépését megelőzően a vagyontárgyak tényleges birtokosa volt-e. Úgy ítélte meg, hogy a felperes ezen bizonyítási kötelezettségének eleget tett. Az általa becsatolt okiratok igazolják, hogy a vagyontárgyak felett tulajdonjogot szerzett, így a birtoklásra jogcíme volt. A vagyontárgyak a cementgyár üzemében voltak és az a tény, hogy a felperes a karbantartáshoz alvállalkozókat vett igénybe, nem jelenti azt, hogy a vagyontárgyak birtoklásával felhagyott volna. Arra sem merült fel adat, hogy valamely vagyontárgyat átadott volna az alvállalkozóinak. Az alperesnek nem csupán a birtokos személyének megváltozása lehetőségét kellett volna igazolnia, hanem azt, hogy a vagyontárgyak bármelyike esetében harmadik személy igényt érvényesített. Jelen esetben az alperes tilos önhatalommal került a vagyontárgyak birtokába és az eltelt 4 év alatt harmadik személy nem érvényesített igényt egyik vagyontárgyra sem. Kitért arra is a törvényszék, hogy annak bizonyítása, hogy a felperest követően senki más nem lépett birtokba, nem lehetséges. Emiatt az alperest terhelte annak bizonyítása a perben, hogy valamely vagyontárgy esetében a felperestől eltérő személy a tényleges birtokos.

A részítélet hatályon kívül helyezése iránt az alperes terjesztett elő *fellebbezést*. Jogorvoslati kérelmében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a részítélet meghozatalának eljárásjogi feltételei nem álltak fenn. A törvényszék megítélésével szemben a bizonyítékok közül a felperes okirati bizonyítékait mellőzni kellett volna. A felperes ugyanis a számláit és más bizonylatokat csak a 2016. szeptember 20. napján kelt beadványához csatolta, több mint két évvel a tulajdonjogi alapon előterjesztett kereset benyújtása után. Ezeket az okiratokat a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján a bíróságnak mellőznie kellett volna. Utalt az alperes a Kúria 2015. november 8. napján kelt hatályon kívül helyező végzése indokolására, amely szerint a felperes könyvelése alapján dönthető el, hogy egy adott eszközt egy adott időpontban a felperes tulajdonába tartozónak kell-e tekinteni. A tulajdonszerzést esetlegesen igazoló számla vagy egyéb bizonylat tehát nem elegendő. Arra van szükség, hogy a felperes könyveiből megállapítható legyen, hogy az adott eszközt az alperesi birtokbavétel idején a felperesi könyvelés szabályszerűen tartalmazza. Mindez a jelenleg is folyamatban lévő informatikai szakértő bizonyítás alapján dönthető el, ami ugyanakkor még nem zárult le. Másfelől a felperes által becsatolt okiratok nem alkalmasak a tulajdonjog fennállásának

bizonyítására.

Vitatta, hogy az alperesnek kellett volna bizonyítania azt, hogy az alperesi birtokbavétel időpontjában nem a felperes volt minden eszköz birtokában. Helyesen a felperes kötelezettsége, hogy a keresetösségi joga fennállásának körében a birtokosi pozícióját igazolja. Részletezte, hogy a perben kihallgatott több tanú (... , ...) egyhangúan úgy nyilatkozott, hogy a gyár területén több, a felperestől eltérő társaság is jelen volt és gazdasági tevékenységet végzett. Hivatkozott a ... Kft. közigazgatási perére, ahol a felperes és a ... Kft. a felülvizsgálati kérelmében egyezően nyilatkozott, hogy a ... Kft. az alperesi tilos önhatalom folytán került ki az ingóságai birtokából. Eszerint tehát a felperes és a ... Kft. a Kúria előtti eljárásban úgy nyilatkoztak, hogy a mész- és mészhidrárt gyártáshoz szükséges eszközök birtokában a ... Kft. volt az alperesi birtokbavételkor. Ennek ellenére a felperes jelen perben és a részítélet meghozatala iránti kérelmében is igényt érvényesít a mészhidrárt gyártáshoz kapcsolódó 903-904. számú szem- és arcmosó, az 1232. számú szeméttároló konténer, a 2186. számú szárítószekevény és a 2187. számú laborkemence kiadása iránt. Hivatkozott a Győri Ítéltábla Gpkf. II. 26.161/2016/2. számú végzésével helybenhagyott, 2016. október 20 napján kelt 48- II. számú törvényszéki végzésre mellyel az elsőfokú bíróság a felperes korábbi részítélet iránti kérelmét elutasította. A végzés indokolásából kiemelte, hogy "kétséget kizáró jelleggel (általánosan) nem állapítható meg, hogy valamennyi, a birtokbavételkor az ingatlanon található ingóság a felperes jogos birtokát képezte." Vitatta az elsőfokú részítélet jogi indokolását is. A törvényszék annak ellenére a possesszórius birtokvédelem alapját képező birtoklás tényét vizsgálta, hogy a felperes a Ptk. 5: 7. § alapján kért jogvédelmet a bíróságtól. A petitórius birtokvédelem során pedig a bíróság a birtokláshoz való jogosultság alapján dönt.

Kifogásolta, hogy a részítélet nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy az egyes eszközök vonatkozásában a felperesi tulajdonszerzés igazolásaként mely okiratot fogadta el a bíróság és milyen okból. Álláspontja szerint a felperes okirati bizonyítékaira ítélet nem alapítható. Egyebekben pedig a késedelmesen (2016. szeptember 20-án) benyújtott okiratok a Pp.3.§ (4) bekezdése alapján nem vehetők figyelembe.

Kitért arra is, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 193. § (2) bekezdése és 196. § (1) bekezdése alapján a követelt dolgokat visszatarthatja és a dolgok kiadását megtagadhatja mindaddig, amíg a birtoklással kapcsolatban felmerült általa felszámított őrzési díjat a felperes ki nem elégíti. A részítélet meghozatalát megelőző tárgyaláson a követelt dolgokra vonatkozóan őrzési díjat számított fel. A részítélet szerint is a felperes 2004. óta a cementgyár ingatlanainak rosszhiszemű birtokosa, így oda a részítélet iránti kérelemben megjelölt dolgokat be sem vihette volna.

Visszatartási joga folytán (Ptk.193.§ (2) bekezdése, Ptk.196.§ (1) bekezdése) nem köteles a részítélet tárgyát képező ingóságok kiadására. 2014. áprilisától jogosult őrzési díjra, ennek megfizetéséig az eszközöket visszatarthatja. Sérelmezte, hogy a törvényszék a részítélet meghozatala során figyelmen kívül hagyta, hogy a korábbi részítélet iránti kérelemre előterjesztett ellenkérelmében a dolgok kiadására 45 napos teljesítési határidő engedélyezését kérte, és a részítélet azonnali végrehajthatóságát rendelte el.

A felperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú részítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Kifejtett álláspontja szerint a részítélet meghozatala valamennyi feltétele fennállt jelen esetben. Az alperes a részítélettel érintett, megjelölt tételek mindegyikét "kiadható" minősítéssel látta el, az ingó dolgok egyike birtokára sem tartott igényt sem az alperes, sem a felperesen kívüli harmadik személy. Ezen túl a felperes mint békés birtoklásban

megzavart fél jogosultságát vélelmezni kell (Ptk. 5: 7. § (2) bekezdése); az A/ 31/1. számú lista elemei vonatkozásában a felperes számlával és/vagy állománybavételi bizonylattal igazolta ezen eszközökön fennálló tulajdonjogát, ezáltal birtokjogát. A perben lefolytatott informatikai szakértői bizonyítás eredménye szerint a 25/F/1. és a 25/F / 2. számú listák tartalma megegyezik a felperes elektronikus számviteli nyilvántartásában (SAP) tárolt, a ...i gyáregységre vonatkozó adatokkal. Így a felperes egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a csatolt okiratok igazolják, hogy a vagyontárgyak felett a felperes tulajdonjogot szerzett, így a birtoklásra jogcímmel rendelkezett; a vagyontárgyak a felperes által üzemeltetett gyárban voltak; arra vonatkozóan nem merült fel adat, hogy valamely vagyontárgyat átadta volna alvállalkozóinak - és az alperes birtokba lépése óta eltelt 4 év alatt a felperesen kívül senki más nem érvényesített igényt a vagyontárgyak vonatkozásában.

A részítélet meghozatala eljárásjogi feltételei fennálltak (Pp. 213. § (2) bekezdése, a Pp. 386/H. §-a (1)-(2) bekezdése). Az alperes által kiadandónak minősített eszközök esetében további tárgyalásra nem volt szükség, a bíróság által elrendelt bizonyítás nem volt folyamatban. A felperes kifejtett álláspontja szerint a perben harmadik személy joga nem vizsgálható, csak a felperes és az alperes birtokláshoz való joga.

Kitért arra is, hogy valójában az általa csatolt számviteli bizonylatoknak (számláknak, állománybavételi bizonylatoknak) a részítélet meghozatala szempontjából nem volt jelentősége. Azokkal ugyanis a felperes a tulajdonjogát kívánta igazolni, azonban a részítélet meghozatalát az elsődleges keresete (Ptk. 5: 7. §-a) alapján, a tényleges birtoklásban történő megzavarására hivatkozással kérte. Csupán a békés birtoklásban történő megzavarás ténye, valamint a lefolytatott tanúbizonyítás is megerősítette, hogy az alperes tilos önhatalommal megvalósított birtokba lépéséig a kiadni kért dolgok a felperes birtokában voltak.

A felperes által becsatolt bizonylatokkal szemben az alperesnek ellenbizonyításra lett volna lehetősége, bizonyíthatta volna, hogy nem a felperes, hanem a harmadik személy volt az eszközök birtokában. Az alperes által hivatkozott cégek (pl. ... Kft., ... Kft., ... Kft., stb.) esetében az alperes nem állította és nem igazolta, hogy igény tartanak a részítélettel érintett 55 ingó dolog bármelyikére. Az ... Kft. által igényelt Kamaz típusú nyergesvontatóra pedig a részítélet nem terjed ki.

Vitatta, hogy a bíróságnak a birtokláshoz való jog és nem a tényleges birtokállapot alapján kellene döntenie. A felperes ugyanis a keresete jogalapjaként nemcsak a Ptk. 5:7. § (2) bekezdés első mondatára, hanem második mondatára hivatkozott. Eszerint a békés birtoklásban megzavart fél jogosultságát vélelmezni kell. Úgy vélte, hogy az okirati bizonyítékai előterjesztésével nem sértette meg a Pp. 3. § (4) bekezdése szabályát. Ugyanis a Kúria Pfv. I. 21.459/2015/5. Sz. hatályon kívül helyező végzése kézhezvételét követően a bizonyítékait a lehető legrövidebb időn belül előterjesztette. Az alperes fellebbezési álláspontjával szemben nem tartotta szükségesnek, hogy az egyes ingók esetében a tulajdonszerzést igazoló számla és egyéb bizonylat mellett az adott eszközt a felperes könyvelése is szabályszerűen tartalmazza. A részítélet indokolása nem hiányos, mert nem tért ki valamennyi ingóság bizonylatára, ebből az következik, hogy a bíróság valamennyi felperesi számlát a tulajdonjog igazolásaként elfogadott. Az alperes által a fellebbezéshez arra vonatkozóan csatolt AA/ 2 kimutatást, hogy a felperes által benyújtott bizonylatok legnagyobb része egyáltalán nem alkalmas arra, hogy az eszközöket egyértelműen azonosítsa, amiatt vitatta, mert azt az alperes a Pp. 235. § (1) bekezdésébe ütközően terjesztette elő. A kimutatásban foglaltakat érdemben is vitatta, kitért arra, hogy önmagában a számla is igazolja a felperes tulajdonjogát állománybavételi bizonylat nélkül. Az alperest nem illeti meg a kiadni kért dolgok visszatartásának joga. Helyesen a

perben nem a fellebbezésben hivatkozott régi Ptk. 193. § (2) bekezdését, hanem a Ptk. 5: 9. § (2) bekezdését kell alkalmazni a jogalap nélküli birtokos visszatartási jogára. Ez utóbbi törvényhely alapján amiatt nem tarthatja vissza dolgokat az alperes, mert a birtokperben született jogerős ítélet szerint tilos önhatalommal szerezte meg a dolog birtokát. A visszatartási jog amiatt sem illeti meg az alperest, mert a felperessel szemben nem érvényesített őrzési díj iránti igényt, erre hivatkozással viszontkeresetet sem terjesztett elő.

A felperes bejelentette, hogy a részítélettel kiadni rendelt dolgokat 2018. május 10. és 11. napján elszállította, így már nem is lehet jelentősége az alperes részítéleti teljesítési határidőt érintő fellebbezésének. Egyébként a Pp. 217. § (4) bekezdése kogens jelleggel írja elő az azonnali hatályú kötelezést.

* * *

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból érdemben helytálló jogkövetkeztetésre jutva kötelezte az alperest a részítélet meghozatala iránti kérelemben felsorolt ingóságok kiadására.

A részítélet meghozatalakor a törvényszék nem sértette meg a fellebbezésben megjelölt eljárásjogi szabályokat. A Pp. 213. § (2) bekezdése szerint a bíróság egyes kereseti kérelmek felől vagy a kereseti kérelemnek önállóan elbírálható egyes részei felől külön ítélettel (részítélet) is határozhat, ha ebben a vonatkozásban további tárgyalásra nincs szükség, és ha a többi kereseti kérelem vagy a beszámítási kifogás eldöntése végett a tárgyalást el kell halasztani. A kiemelt jelentőségű perekben alkalmazandó 386/H. §-a (1) bekezdése a részítélet hozatala további feltételeként valamelyik fél részítélet meghozatala iránti indítványát, és ebben - a részítélet által érintett - körben a felek további, a bíróság által elrendelt bizonyítási indítványa hiányát rögzíti.

A keresettel perbe hozott, kiadni kért dolgok csak egy részét (töredékét) képezi a részítélet meghozatala iránti kérelemben megjelölt 55 egyedileg megjelölt ingóság, így azok a kereset önállóan elbírálható részét képezik. Az alább kifejtettek szerint a több jogcímen - a felperes birtokláshoz való joga (Ptk.5:5.§, 5:7.§), míg másodlagosan a tulajdonjoga alapján (Ptk. 5:36. § (1) bekezdés) - előterjesztett, látszólagos tárgyi keresethalmazatban álló kereset szabályait sem sértette a törvényszék a részítélet meghozatalakor. A részítéleti tárgyak esetében - az elsőfokú részítélet meghozatalakor - az informatikai szakértői bizonyítás még nem zárult le, de a törvényszék helyesen utalt arra, hogy a szakértői bizonyítás eredménye nélkül, a felperes által csatolt ingó dolgok beszerzésére vonatkozó számlák, és állományba vételi bizonylatok alapján is döntés volt hozható az 55 tárgy kiadásáról. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a törvényszék által kirendelt ... igazságügyi szoftverszakértő a 2018. február 6 napján érkezett (126 szám) alapszakvéleményét követően, a fellebbezési eljárás alatt elkészítette a kiegészítő szakvéleményét. (2018. augusztus 2, 182 szám), amelyben azt vizsgálta, hogy a felperes által a kereseti dolgok tulajdonjoga igazolására becsatolt számlák és állományba vételi bizonylatok alkalmasak-e annak igazolására, hogy a felperes ezen eszközöket megvásárolta. Ebből következően az alperes a fellebbezésében már kellő alap nélkül hivatkozott arra, hogy a részítéleti tárgyakra vonatkozóan indítványozott és a bíróság által elrendelt bizonyítás van folyamatban.

Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján nem volt helye a felperes által a tulajdonjog igazolására becsatolt számlák és állományba vételi bizonylatok (a 2017. június 2 napján érkezett G. 40.008/2017/20. szám) okiratai mellőzésének a bizonyítékok közül. A

kiemelt jelentőségű perekben ugyanis a bíróság nem köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni. (Pp. 386/J §) Tájékoztatás (Pp. 3. § (3) bekezdése) hiányában ahhoz a bizonyítási indítvány előterjesztésére vonatkozó, a bíróság által engedélyezett határidő; valamint az indítványozás elmulasztásának jogkövetkezményei (Pp. 141. § (6) bekezdése, Pp. 3. § (4) bekezdése) sem kapcsolódhatnak. Nem volt tehát az elsőfokú eljárás során a törvényszék által a felperesnek a keresetben megjelölt dolgok birtoka, tulajdonjoga igazolására biztosított határidő, melyet a felperes a számlák, állományba vételi bizonylatok benyújtásával - alapos ok nélkül, neki felróhatóan - elmulasztott. A felperes ezért ezeket, a birtokláshoz való jogát bizonyító okiratokat becsatolhatta a Kúria Pfv.I.21.459/2015/5. számú, valamint az ítéletábra Gf.II.20.007/2016/6/I. számú hatályon kívül helyező végzése közlését követően is.

A felperes keresetében az általa felsorolt dolgok kiadását két jogcímen kérte, elsődlegesen a korábbi birtokost megillető birtokvédelem és a birtokláshoz való jogosultsága alapján (Ptk.5:5.§, 5:7.§), míg másodlagosan tulajdonjogára hivatkozással. (Ptk. 5:36. § (1) bekezdés) A két jogcímen a felperes ugyanazon dolgok kiadását kérte (a 2015. október 27. napján kelt keresetlevél 9. oldal I.7. pont), abból a jogviszonyból eredően, hogy az alperes 2014. áprilisában elfoglalta a ... ingatlanait, az azon található ingóságokkal együtt. A kereset lényeges tartalma tehát a felperest megillető, az alperes által birtokba vett dolgok kiadása.

Arra ugyan az alperes a másodfokú tárgyaláson helytállóan hivatkozott, hogy a felperes a részítélet hozatala iránti kérelmét az elsődlegesen megjelölt kereseti jogcímen (Ptk.5:5.§, 5:7.§) kérte elbírálni; továbbá arra is, hogy a látszólagos keresethalmazatba tartozó valamely kereseti jogcím (követelés) a Pp.213.§. (2) bekezdése alapján részítélettel nem bírálható el, illetve az egyes kérelmek tekintetében a per megszüntetésének sincs helye. (Legfelsőbb Bíróság Pfv.VI.20.009/2000/2., BDT.2007/1679., BDT.2006/1504., Győri Ítéletábra Gf.II.20.091/2006/3., Gf.IV.20.215/2007/3.)

A konkrét esetben azonban a törvényszék a fellebbezett részítéletével a felperes teljes keresetéről nem a látszólagos keresethalmazatba tartozó egyik kereseti jogcímen, a felperest megillető birtokvédelem és a birtokláshoz való jogosultsága alapján határozott és halasztotta el a tárgyalást a Pp. 213. § (2) bekezdése alapján a másodlagos kereseti jogcím (Ptk. 5:36. § (1) bekezdés) tárgyalása érdekében, amelynek valóban nem lett volna helye az említett bírói gyakorlat szerint. Ténylegesen a törvényszék a felperes teljes keresetében meghatározott ingó dolgok egy részéről, a részítélet hozatala iránti kérelemben megjelölt 55 eszközről határozott a felperes által elsődlegesként jelölt jogcímen és a per tárgyalását elhalasztotta a további ingóságokról való döntés érdekében. A per tárgyalása tehát - az alperes értelmezésével szemben - lezárult a részítélet meghozatala iránti kérelemben megjelölt 55 eszköz esetében. Ezért a törvényszék az alperes megítélésével szemben nem sértette meg a részítélet meghozatala eljárásjogi szabályait, azzal, hogy a határozatát a felperes által elsődlegesként megjelölt jogcímre alapította.

Az ítéletábra nem értett egyet a törvényszék azon anyagi jogi álláspontjával, hogy a birtok- perben a posszeshórius birtokvédelem szabálya szerint a birtoklás tényét, a kérelem szerinti vagyontárgyak tényleges birtoklását vizsgálta. A birtokperben a Ptk. 5:7 § (2) bekezdése első mondata szerint a bíróság a birtokláshoz való jogosultság alapján, tehát nem a birtoklás ténye alapján dönt. A bíróságnak a perbeli két fél, a felperes és az alperes birtokláshoz való jogát kell összemérnie. A felperes a perben a birtokláshoz való jogát a tulajdonjogára alapította (Ptk. 5: 21. §), ezért hivatkozott a kereset mellékleteként benyújtott számviteli nyilvántartása, a készletlista (F/17,

25/F/1) és az eszközlista (25/F /2) adataira. A Kúria Pf.I.21.459/2015/5. számú hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatás (10. oldal 3. bekezdés) megismerését követően a felperes szintén tulajdonjoga igazolása érdekében mellékelte az iratokhoz a készletlistában és az eszközlistában meghatározott dolgok beszerzésére vonatkozó számlákat és a számviteli nyilvántartásba vételre vonatkozó állományba vételi bizonylatokat. (G. 40.008/2017/20. szám) Erre figyelemmel a felperes - formailag látszólagos keresethalmazatként előterjesztett - keresete annyiban is egységes hogy annak mind az elsődleges, mind a másodlagos jogcíme a felperes tulajdonjogán alapul és az abban részletezett dolgok kiadására irányul.

A bíróság birtokperbeli, a birtokláshoz való jogosultságra vonatkozó vizsgálata során kisegítő szabályt ad a Ptk. 5:7. § (2) bekezdése második mondata, amely szerint a békés birtoklásban megzavart fél jogosultságát vélelmezni kell. A vélelem alapján a korábbi tényleges birtokos és a birtokhelyzetet megháborító fél birtokláshoz való jogosultsága körében a háborító fél köteles bizonyítani, hogy a dolog birtoklására ő, és nem a korábbi tényleges birtokos volt jogosult. A bíróság a birtokperben a birtoklás ténye alapján csak abban az esetben határoz, ha a dolog birtoklására egyik fél sem jogosult.

A törvényszék a részítéletében helytállóan mutatott rá arra, hogy a felperes által csatolt okiratok (a számlák és az állományba vételi bizonylatok - 162 szám) kellőképpen igazolták, hogy a vagyontárgyak a felperes tulajdonába kerültek. Ezért - a birtokper említett szabályai szerint - már szükségtelenül vizsgálta, hogy a felperes a cementgyár alperesi elfoglalása előtt a vagyontárgyak tényleges birtokosa is volt. A felperes birtokláshoz való jogosultságát, a tulajdonjogát alátámasztja a szoftverszakértő kiegészítő szakvéleménye (182. szám) azon megállapítása, hogy a felperes által az iratokhoz csatolt számlák a felperes számviteli nyilvántartásában visszakereshetőek, és az eszközök felperes általi megvásárlását alátámasztják. Nem hagyható figyelmen kívül a törvényszék által szintén hangsúlyozott az a tény, hogy a részítéleti tárgyak kiadását az alperes vállalta, és azokra a birtokba lépése óta eltelt több mint négy év alatt harmadik személy nem érvényesített igényt.

A felperes birtokláshoz való jogosultsága kellő perbeli igazolása miatt már szükségtelen volt vizsgálni a birtokper említett kisegítő szabálya (Ptk. 5: 7. § (2) bekezdése) alapján azt, hogy melyik fél volt a vagyontárgyak békés birtoklója, és melyik háborította, zárta el a másik felet a békés birtoklástól tilos önhatalommal. (Ptk. 5: 7. § (1) bekezdése)

Az alperes ugyan a fellebbezéséhez újonnan csatolt kimutatással (AA/ 2) igyekezett vitatni a felperes által a részítélet meghozatala iránti kérelemhez csatolt számlák és állományba vételi bizonylatok bizonyító erejét. Erre nézve az ítéletábra egyetértett a felperes fellebbezési ellenkérelmébe foglalt azon érveléssel, hogy a Pp. 235. § (1) bekezdése korlátozó szabálya nem teszi lehetővé az alperes által a másodfokú eljárásban csatolt kimutatás figyelembevételét. A felperes a részítélet meghozatala iránti kérelméhez mellékelte az abban felsorolt valamennyi eszköz számláját és / vagy állományba vételi bizonylatát. Ezért azok esetleges hiányosságai nem az elsőfokú részítélet meghozatala után jutottak az alperes tudomására.

A fellebbezés arra vonatkozó hivatkozása, hogy a felperes birtokláshoz való jogosultsága amiatt sem igazolt a részítéleti tárgyak esetében, mert a cementgyár alperesi birtokbavételekor annak területén több - állagmegóvást- és karbantartást végző - cég végzett tevékenységet amiatt súlytalan, mert ezen cégek egyike sem kérte az alperestől az eszközök kiadását.

Az ítéletábra megítélése szerint az alperes fellebbezésében idézett, a felperes és a ... Kft. által indított közigazgatási perben (Kfv. III.37.172/2018) előterjesztett felperesi felülvizsgálati

kérelemben foglaltak nem cáfolják a mész- és mészhidrát gyártáshoz szükséges eszközök (jelen perbeli) felperesi tulajdonjogra alapított birtokláshoz való jogát. A Ptk. 5:1. §-a (2) bekezdése szerint ugyanis az olyan birtokos mellett, aki a dolog időleges birtokára jogosító jogviszony alapján tényleges hatalmában tartja dolgot (albirtokos), birtokosnak kell tekinteni azt is, akitől a tényleges hatalmat gyakorló birtokát származtatja (főbirtokos). Így adott esetben a főbirtokos tulajdonos felperestől származtathatta a használatra, birtoklásra vonatkozó jogát a mész- és mészhidrát gyártáshoz szükséges eszközök esetében az albirtokos ... Kft. Ugyan erre a szintén új tényként (Pp. 235. § (1) bekezdése) bejelentett körülményre az elsőfokú bíróság bizonyítást nem folytatott le, azonban a jelen perbeli felperes főbirtokosi minőségét támasztja alá, hogy a ... Kft. szintén nem támasztott igényt a fellebbezésben kiemelt mészhidrát gyártáshoz szükséges eszközökre.

Az alperes sem a fellebbezésében megjelölt, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 193. § (2) bekezdése és 196. §-a (1) bekezdése; sem pedig a cementgyár területének általa birtokbavételkor hatályos Ptk. 5: 9. § (2) alapján nem tarthatja vissza a felperes által kiadni kért dolgokat az általa felszámított őrzési díj kifizetéséig. Az ítéletábra egyetértett a fellebbezésben foglaltakkal annyiban, hogy az alperesnek az őrzési díj iránti igénye előterjesztéséhez viszontkeresetet nem kell előterjesztenie. Azonban a Ptk. 5: 9. § (1) bekezdése szerint aki jogalap nélkül van a dolog birtokában, köteles a dolgot a birtoklásra jogosultnak kiadni. A jogalap nélküli birtokost tehát a birtoklásra jogosult felé kiadási kötelezettség terheli. Amennyiben a jogalap nélküli birtokos őrzési díj kifizetéséhez köthetné a dolog kiadását, azt eredményezné, hogy a birtoklásra jogosult (tulajdonos) mindaddig nem juthat a dolog birtokába, amíg azt a díjat meg nem fizeti, ami éppen amiatt keletkezik, hogy a jogalap nélküli birtokos a dolgot nem adja ki. (Legfelsőbb Bíróság Pf. IX. 26.296/2001/4.)

Végül az alperes a fellebbezésében kellő alap nélkül kifogásolta azt is, hogy a törvényszék a részítéletét előzetesen végrehajthatónak nyilvánította. A Pp. 231. § c) pontja szerint fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak kell nyilvánítani a birtokháborítás megszüntetésére kötelező ítéletet. A 232. § (1) bekezdése alapján a bíróság a 231. § c) - f) pontjai esetében az előzetes végrehajthatóság kimondását mellőzheti, ha az az alperesre aránytalanul súlyosabb terhet jelent, mint az előzetes végrehajthatóság mellőzése a felperesre. A fellebbezésben kifejtettekkel szemben az alperes a 2014. júliusában előterjesztett kereset alapján kellőképpen felkészülhetett az egyedileg megjelölt eszközök kiadására. Különösen így van ez a részítélet meghozatala iránti kérelemben megjelölt tárgyak esetében, melyeket maga az alperes minősített kiadhatónak, így azokat nem kellett külön számba vennie a cementgyár területén. Így az elsőfokú bíróság a Pp. 231. §-a helyes alkalmazásával nyilvánította részítéletét előzetesen végrehajthatónak.

A felperes a részítélet meghozatala iránti kérelmében, míg az alperes a fellebbezésében nem jelölte meg a részítéleti tárgyak pertárgy értékét. Az alperes a fellebbezésében a pertárgy értéket meg nem határozhatónak minősítette, és ez után rótt le 48.000 Ft fellebbezési illetéket. (Itv. 39. § (3) bekezdése c) pont) A pertárgyérték ilyen megjelölését az ítéletábra nem fogadta el, mivel a keresetben és a részítélet meghozatala iránti kérelemben a felperes nyilván forgalmi- és használati értékkel rendelkező eszközök, készletek kiadását kérte. Nem hagyható az sem figyelmen kívül, hogy a felperes a keresetében meghatározott több mint 2000 dolog tárgyának értékét - a permegszüntetés által érintett apportlista tárgyai és a klinker kemencék kivételével - 5 milliárd Ft-ban határozta meg. (G. 40.069/2015/10. tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal) Ezért az ítéletábra fellebbezési tárgyaláson felhívta a fellebbező alperest a fellebbezési perérték megjelölésére, aki azt 18 millió Ft-ban határozta meg. A felperes ezt vitássá tette és a részítélet meghozatala iránti kérelemben kiadni kért ingóságok tárgyának értékét 15 millió Ft-ban jelölte meg. Ezen nyilatkozatok és a Pp. 26. §-a alapján az ítéletábra a fellebbezési perértéket 18 millió Ft-ban határozta meg. Ezen döntésnél a

másodfokú bíróság áttekintette a részítéleti tárgyak jellegét, amelyek között nem csak egyszerű készülékek, hanem nagy értékű gépjárművek is találhatók pl. a 10. sorszám alatti dömper, 11. sorszám alatti homlokrakodó, a 17. sorszámú seprőgép.

Ezekre figyelemmel az Ítélet tábla az elsőfokú részítéletet a Pp. 253. § (2) alapján helybenhagyta.

Az ítélet tábla által meghatározott fellebbezési perérték után a lerovandó fellebbezési illeték 1.440.000. forint, melyből az alperes 48.000 Ft-ot fizetett meg. A hiányzó 1.392.000 Ft-ot a lelevezést terhe mellett (Itv. 74. §-a (2) bekezdése) tizenöt napon belül köteles megfizetni.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) alapján viselni köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. Ennek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22) IM. rendelet 3. §-a (2),(5) bekezdései alapján az adós forgalmi adóval növelt 469.900 Ft-ban határozta meg.

G y ő r , 2018. szeptember 5.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül kiadó: